

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din.
Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvno Novin v Črensovce, Prekm.

„Vredništvo i opravištvno Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 14, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvno „NOVIN“.

Blagoslovljen, ki prihaja v imeni Gospodovom!

Ti nosiš te blagoslov, tvoje roke so pune ž njim, da nam ga deliš, o višesnji Paster! Ti nosiš boži blagoslov, zato ka prihajaš v imeni Gospodovom. Strašna bojna, štera je pred desetimi leti začela kositi človeče življenje, se je začela po sv. fěrmi v Slov. Krajini. Tvoja fermanska pot, o boži poslanec, pa pomeni dokonček boja. Te se je mir jemao od nas, zdaj se nam pa te potrdjava i potrdjava ga dober Bog tudi po tvojem obiski, ki prišo si, kak poslanec Kristušovoga namestnika, rimskoga pape k nam, da nam podeliš svestvo svetoga potrdjenja. — Te — i zdaj. ? Te je sv. ferma potrdila vu velikom deli sveta i tudi pri nas može i dečke za smrt — zdaj je potrdi za žitek. — Te je dobilo dete moč od sv. Dūha, da bo moglo pozabiti očo i brate odhajajoče v boj — da bo moglo v gingavoj mladosti dozoreti i nadomestiti pri tužnoj materi pri domačem ognjišču one, ki so trpeli i vmirali v daljnjoj tūjini — zdaj pa dobi moč, da v dobi miru se razvije v gorečega branitelja Kristušovih pravic, štere je z milijon i milijon src strgala bojna i stlačila v blato sveta. Zato prihajaš. Le pridi i nas okrepi, da bodemo mi verni Slovenci pa dobri državljani naše lepe nove domovine i verni, goreči katoličanci, da ne osramotimo svojega naroda s svojov nevernostjov i svoje zemeljske domovine z zatajenjom nebeske. Celi kristjani naj smo, zato prihajaš. O pridi, li pridi! Čakamo te z veseljom, čakamo te s starov ljubeznostjov do višesnjih pasterov, čakamo te z želenjom, da spunimo namen tvojega obiska, da postanemo trdni vu veri i stebri sv. kat. Materecerkvi.

Slovenske Krajine fare že prek jezero let pozdravljajo k njim prihajajoče višesnje pastire. Dobrih šestolet smo bili vsi katoličanci. Kak katoličanci smo meli svoj slovenski orsag, svojo Slovensko Krajino pod slovenskimi vojvodi Pribinom, Kocelom. A zvezda samostojnosti nam je zatunila i ne se je prikazala jezero let. A gda se je prikazala i smo jo od duševne radosti omámljeni pozdravili i z nedopovedljivim navdušenjom sprijeli nešteti jezeri, ki smo nosili slovensko srce vu prsah, smo naše stare Slovenske Krajine nej najšli več. Kre naše starodavne i slayne Slovenske Krajine mej se ne ziblje več valovje Blatnoga jezera i ne šepeče njim vetrič pesmi slovenskih z Čobanca i z Rezike*). Slovenska Krajina je mala postala i še ta mala vu veri razcepána. Viherje političnih i verskih bojov so nas razdrapali, so nas raztrgali, a neso mogli nas vničiti. Razdrobljeni smo, a neso premagani. To zavest nam potrdi tvoj prihod, o višesnji paster, kda kak državljani pali slovenske države v Tebi pozdravljamo skoro vsi Slovenje Slovenske Krajine znova svojega slovenskoga pūšpeka, sina slovenske matere. Tvoj prihod ponavlja zgodovino, ki je pred jezero leti

*) Gore pri Blatnom jezeri ali Balatoni, — kak daleč se je negda naš slovenski orsag raztegao.

vodila naš narod! O daj, Bože, da s tvojim blagoslovom napunjeni izvršimo svojo od Boga nam dano zvišeno nalogo: da ostane i postane zavedna iverna Slovenska Krajina kvas, šteri vsa slovenska srca i vsa srca vu državi spremeni vu tabor, ki živo i vmirao bo samo: za vero i dom.

Pridi, o višesnji paster! Ti si pastir, i vse so ti ovce, so slovenske ali druge narodne krvi. Vsi ednako smo tvoji. Vsi ednako te ljubimo, vsi ednako i globoko te spoštujemo. Pridi k vsem ovcam, o Višesnji Paster!

Pridi i obišči nas vse katoličance Slov. Krajine ki smo prišli pod tvoje višjepastirsko ravnanje. I druge narodnosti ovce te ljubijo i Te želejo! Pridi i postani nam vsem ednako vse, kak te ljubimo vsi ednako. Pridi v Slovensko Krajino i posluhni bitje njenoga srca! Pridi i si v srce vzemi glas njenih želj! Pridi, vsi majo ti kaj povedati, Slovenci, Madjari i Nemci! Pridi i poglej v odprto srce duhovnikov i vernikov, vsi majo ti kaj zavupati! Pridi i prehodi naše žitno polje, Ti sin gorskih visočin! — Žitno polje je pa tudi naša mladina, povej njoj z oči-v oči, kak naj žive, ar to silno-željno pričakuje od Tebe! — Pridi i v naše siromaške a lepe i z dobrim narodom naseljene gore! — prehodi teh teške poti i povej tomi dobromi ljudstvu, koga leto za letom žene kričeča potrebčina v tūjino po krūh — povej tomi dobromi vernomi ljudstvu par tolažilnih reči v prosto odkrito srce! Pridi i prinesi mir celoj Slovenskoj Krajini! Tvoj prihod naj nas vse v miri potrdi brez razlike ver i narodnosti, ki prebivamo v deželi Kocela i Pribine. I mi se vūpamo, da nam prineseš té mir, i mi se vūpamo, ka nam postaneš vsem ednako vse, mi se vūpamo, da bo nas velika ljubezen tvojega očinskoga srca vse ednako obinola! Mi se vūpamo to, ar znamo, da si pravi namestnik Kristušov, ki je krao miru i sama, gola ljubezen. Mi se vūpamo v to, ar predobro poznamo tvoje srce, štero gori za božo čast i samo ljubiti zna. Pridi! Čakamo te vsi s celim srcom, s celov dušov! Pridi!

Slovenska Krajina iz sna se zbūdila . . .
Ž njov vstala na nebi pa zvezda je mila. —
Doligleda na njo, smeje se njoj sladko,
Presrčno pozdravlja svo' staro poznanko:

Pri Lendavi*) sem vgasnola,
Gda vmro je zadnji pūšpek tvoj . . .
Tu**) začne pa s'ti sloboda . . .
— Ne vgasnem več . . . Vesela boj!

*) Staro poročilo pravi, da je v Lendavi bila negdaj slovenska pūšpekija, štera je pa odpravljena, gda je prepadnola naša Slovenska Krajina.

**) V Lendavi začno fěrmati po vnoгих stoletjih pati prvi slovenski pūšpek.

Dr. KARLÍN ANDRAŠ,

lavantinski hercegpišpek, apoštolski administrator Slovenske Krajine.

Govor narodnoga poslanca Jožefa Klekl na 66. seji nar. skupščine marca 30.

Zrok te fiktivnosti i nerednosti je, da mi od našega zjedinenja — včasih še večkrat na leto — preživljamo neko miniaturno (malo) državljansko vojsko, štera se vrti okoli ministrskih stolcov. Sad te vojske je zastoj v vsem, ka država nujno potrebuje za svoj obstanek, za svoj napredek. Ravno tak je tudi zastoj v izdelanji proračuna. Drugi sad te državljanske vojske je pa okrepitev korupcije (podmitenja).

Ne z tajim, da so vsi dozdašnji ministri za agrarno reformo meli i da ma tudi zdajšnji gospod minister dobro voljo, da izvede agrarno reformo v splošno zadovoljnost posameznikov ino države. Ali pri najboljšoj volji to neso mogli i to tudi ne morejo doprinesti. Njihovo delovanje je preprečila više omenjena državljanska vojska okoli ministrskih stolov. Zaostalo je vse delovanje i zaostalo je tudi delovanje pri agrarnoj reformi. Tudi ona je postala žrtev omenjene državljanske vojske. Vse zdajšnje delovanje agrarne reforme je spodobno operaciji, štera šče odstraniti bolezen prle, nego je konstatirana diagnoza. Zato reže tam, kje ne bi smela i ne secira (seka) tam, kje bi mogla. Dokeč nej pravičnoga agrarnoga zakona, šteri bi slono na pravičnom progresivnom davčnom sistemu v celoj državi, dokeč nej agrarnoga zakona, šteri bi brano združništvo proti kapitalizmu, dokeč nej agrarnoga zakona, šteri bi pred sebov pošiljal pravo urejeni kmetski nasledstveni red (herbija zemlje), dokeč nej agrarnoga zakona, šteri bi vrgeo svoje oči ne samo na veleposestniško zemljo v Sloveniji, Hrvatskoj ino Vojvodini, nego tudi na onih 5 milijonov ha puste zemlje v Srbiji ino Macedoniji, ki je postala pusta zavol toga, ka se je nešče obdelovati, dokeč ne bo agrarni zakon brano interesov zemlje vrednoga ino potrebnoga poljedelca proti manjakom, dokeč ne popravi krivic, včinjenih hrvatskomi i slovenskomi kmeti, dokeč ne popravi krivic, včinjenih katoličanskoi cerkvi, dokeč ne določi na podlagi naravnoga ino pozitivnoga božjega prava minimalne (najmenše) cene razdeljene zemlje, dokeč ne določi vsaj 50 letne amortizacijske — odplačilne dobe za interesente agrarne reforme, dokeč popólnoma ne anatematizira principa: do ut des, (zbriše navade, ka se terja votum za zemljo, včasih še mita) — ne more biti govora od pravilne ino pravične parcelacije (delbe) zemlje, ne more biti govora od agrarne reforme, štera bi bila hasnovita za državo i posameznika, (Zezavi: Tak je!)

I ar teh predpogojov nej najti v našem proračuni, zato je te proračun fiktiven, mora biti realen i zato tudi ne more biti sprejemljiv. Pa poglejmo te proračun per partes. (po njegovih delih).

Dale.

Fabijola ali Cerkev v katakombah. II. Boj.

Pri takšij prilikaj so pribežali krščenički v voze k vjetnikom i so se njim priporočali v molitev pred božjim tronom. Kda so je pa večer pelali z voze k napunjenomi stoli, so stali poganje okoli nji i so si ogledavali lica tisti, šteri bodo vütro stali nasproti divjim zverinam.

Skrbna sv. Maticerkev je pa med tem pripravila dušam svoje decé bole sladko hrano. Dijakon so vsikdar stali okoli obsojencov, posebno Reparata, ki bi najraj šo ž njimi v smrt, če njemi toga dejanja ne bi kratila njegova dužnost. Kda so njim preskrbeli zadostno hrano, se je podao Reparata k duhovnikoi Dioniziji v Agneškino hišo i ga proso naj večer pošle pokom v vozo sv. Krüh, da se nahranijo Kristušovi vojaki pred bojom. Navadno so dijakon prenašali sv. Prečiščavanje iz glavne cerkve v druge; mantrnikom i vmirajočim so je pa nosili tudi menši cerkveni služabniki, ar je to bilo potrebno, posebno v krvavi dnevaj divjega preganjanja.

Kak njemi je povedao (Torquat) Torkvat, si je Fulvij dobro zapomno vse duhovnike i dijakone i tudi vnoгим svojim špionom dobro popisao. Če bi se v tej dnevaj šteri pokazao, kda so poganje bili puni sovraštva do krščeničkov, bi je spoklali; ali duhovniki so bili v tom časi dobro spreoblečeni, da so je tem žmeče spoznali!

NEDELA.

Po Vüzni II. Evang. sv. Janoša X. 11—16. Jezuš svedoči, ka je on dober pastir, ki življenje da za svoje ovce, to je za svoje bližnje. To je tista velika ljubezen, od štere tak pravi On sam, ka vekše ne, kak gda što življenje da za svoje bližnje. I mi ne življenja, dostokrat niti dobre reči ne damo za bližnjega! — Bodimo dobri pastirje, ljubimo svoje bližnje.

Ljubézen do bližnjega.*)

I sv. Hijeronim ma čisto prav. Jaz ne vem, či se ne bi trbelo vsakomi izmed nas trkati na prsi i praviti: Tudi jaz sam kriv! Ka, eli smo ne mi tisti, šteri postanemo nemirni, šterim se razburka vsa naša notranjost, či se v našoj navzočnosti imenujejo imena gvišnij ljudj? I jaj! či se imenujejo pohvalno, či se naračunavajo njihove dobre lastnosti, jakosti, zaslužjenja. O, kak smo na trnji; kak se čuvamo, da tudi mi ne bi pritrdili pohvalnomi guči; kak se trudimo napelati pogučavanje na druge stvari; kak žmetno se zatajujemo, da ne gučimo proti, či se že moremo premagati, da ne začnemo pripovedavati faling i grehov tisti bližnikov! . . . I eli smo ne mi tisti, šteri tomi eli onomi ne privoščimo lepe reči, znabiti celo prijaznoga pogleda ne? Glej, idemo po cesti, po vulici, i oddaleč nam prihaja proti tisti znanec, znanka. Mi friško gledamo okoli, či ne bi mogli zasüknoti se v kakšo drugo vulico, da se srečanjni ognemo. I či je to ne mogoče, se napravimo, kak da znanca ne vidimo i idemo mimo brez poklona . . . Prijatelji! Eli smo to istinsko mi? I ka je tisto, ka je v naši srcaj? Praviš: Sovraštvo je ne, vej njemi nikaj slaboga ne želem. Dobro, sovraštvo je ne; toda eli je ne sovražnost, tihi srd? Praviš: Je tek i tak proti meni gučala; od tistoga časa, da me je tam i tam razžalo, razžalila, ga nemrem, je nemrem videti. — To je ravno, moj dragi: Nemreš ga, nemreš je . . . Zamero nosiš v srci, nevolu, mržnjö, sovražnost. Ah, i ti misliš, kak dober krščenički si! Ti misliš, da nikaj ne grešiš proti ljubezni! Pravimo, prijateo, da ti v istini ne vala tista močna reč sv. Janoša: Vsakši, što sovraži svojega brata, je morilec . . . — ka pa ona druga ravnatoga apoštola: Što svojega brata sovraži, je v tmici i žive v tmici, i ne ve, kam ide, ar je tmica öslepila njegove oči? Istinsko, duh vsake sovražnosti je duh tmice i što se je približao njegovomi kraljestvi, te blodi kak slepec. Znabiti napravi brez broja stopinj, štere vodijo druge vsikdar bliže k Bogi: hodi v cerkev, k molitvi, pred tabernakel; hodi k betežnikom, k zapuščenim, ubogim; včini tu pa tam dobro delo; nego dokeč je v srci sovražnost, srd, ne pride k svetlobi. Den za dnevom, leto za letom, vsikdar hodi po tmici. Kam nazadnje pride? Znabiti misli, da ide proti večnoj svetlosti, ide pa iz tmice v tmico i nazadnje v zvušnašjo tmico, kde bo jök i škripanje z zobmi . . . Občuvaj nas Bog, prelübi!

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Glasi.

Slovenska Krajina.

V kakšem redi se bo vršila férma?

Ešperešija D. Lendava:

V soboto	3.	maja 1924.	v D. Lendavi
i nedeljo	4.	" "	" "
ponedeljek	5.	" "	v Dobrovnikih
tork	6.	" "	v Bogojini
sredo	7.	" "	v Törnišči
i četrtek	8.	" "	" "
soboto	10.	" "	v Črensovcih
nedeljo	11.	" "	v Beltincih
i ponedeljek	12.	" "	" "

Ešperešija M. Sobota.

V tork	13.	maja 1924.	v M. Soboti
sredo	14.	" "	v Martjancih
četrtek	15.	" "	v Sv. Bedeniki
soboto	17.	" "	pri Sv. Šebeštjani
nedeljo	18.	" "	v Vel. Dolencih
ponedeljek	19.	" "	v Markovcih
tork	20.	" "	pri Nedeli
sredo	21.	" "	pri Gradi
četrtek	22.	" "	pri sv. Jürji
petek	23.	" "	pri sv. Jeleni
soboto	24.	" "	na Cankovi
nedeljo	25.	" "	na Tišini

Sv. Sebeščan. Na vüzemski pondelek so tu blagosloveni trije novi zvonovje, štere je poslala tvrdka g. Anton Blazina iz Zagreba. Zvonovje (iz bronza) so jako lepi i genlivoga glasa; žmetni so 755, 404 i 225 klgr. Slavnost se je začela z sv. mešov ob 9. vöri; po sv. meši je šla procesija po zvone, šteri so na lepo okinčanom mestu čakali za lepi sprejem farnikov. Preč. g. plebanoš Prša Ivan so držali prelepi govori, kak pozdrav novim zvonom. V govori so opominali vse farnike na obilen sad, šteroga so vnoğı trüdi prinesli, posebno so se spominali dobrih darovnikov, g. Gomboc Ivan i Rogan Matjaša, Kreft Petra i drugih iz Amerike. Nadale so pohvalno mislili na nevtrüdlivoga voditelja, Horvat Ivana, ki je pretrpo vnoğı, dokeč se je to plemenito delo v red spravilo. V govori so pozdravljali tudi botre gg. Gašpar Jožefa, Palatin Aleksandra i Kerec Franca, ki so ravno teliko žmeče pretrpeli i podpirali pri žmetnom deli celo faro. Po dokončanom govori se je začela procesija premikati naprej z malimi dečki z križom i zastavami, za njimi moški i dekline v belo obleki, za njimi bötri i preč. g. domači plebanoš Prša Ivan s preč. g. Alojzijom plebanošom od Nedele; preč. g. Varga kaplanom iz Gornje Lendave. Nadale pevski zbor pod vodstvom g. vučitelja D. Berdena ino ciganska godba iz Zenkovec, ki so kak farniki pomagali slavnost olepšati z godbov brezplačno. Hvale vreden g. nadučitel Berden so pevce i godbo navčili tak lepo, da je bilo genljivo poslušati i nej bilo človeka, ki se ne bi skuzio i z veselim srcom poždravo prelepo delo. Z igranjem i pesmami je pripelala procesija zvone k cerkvi, gde so je po blagoslovi g. Novak žid. podjetnik iz M. Sobote, potegnoli v tüzem. Med tem so preč. g. Varga kaplan iz

čineš, pa si bova ešče kaj več pogučala. O, da bi jaz mela takšega sinka, kak si ti!

Zdaj ne, zdaj ne, draga gospa. Izročili so mi sv. dužnost i jako se morem paščiti, da jo izpunim.

„Pa mi oblübi, da bár vütro prideš!“

„Že pridem, če bom živ,“ je odgovoro pun veselja, da se njoj je vido, kak kakši poslanec iz drugoga sveta. Dugo je gledala žena za njim, nato pa šla, da bi vidila kam ide. Ne je prišla ešče daleč, kda začuje kričanje; postoji, poslušša, da se pomiri, nato pa stopa dale.

Medtem je prišeo Tarcizij, zamišleni v svete reči bole, kak v bogastvo gospe, do trga, kde se je špilalo več dečkov, ki so ravno prišli iz šole.

„Ravno eden šče fali za igro“ se oglasi eden med njimi. „Kde bi ga vendar dobili?“

„Glejte, glejte, kak nalašče“ se oglasi drugi, „Tarcizij pride, kak dugo sem ga že ne vido. Včasih je bio dober prijateo pri vsej igraj.“ Pri-me ga za roko i njemi pravi: „Kam se ti pa tak müdi Tarcizij? Malo postoj i se igraj z nami!“

„Nemam časa, v resnici nemam časa, ar imam nikši poseo!“

„Pa moraš!“ njemi odgovori eden najmočnejši! „Ka jaz ščem, to more biti. Zobston se braniš; le kar začni!“

Tarcizij je pa milo prosi:

„Lepo vas prosim, püstitite me!“

„Ka pa“ se oglasi eden. „Ka pa skrivaš tu na prsaj? Na, brž kakše pismo? O, to ne bo sprnelo, če ravno počakaš, kakše pol vöre — le sem je daj, da ti je sranim dotečas, ka se igramo.“

Dühovnik je med že pripravleno sv. Večerjo na oltari, kda se zgledne nazaj, da bi poiskao človeka, ki bi jo neso v vozo! Ali prle kak bi se šče što mogeo oglasiti, poklekne mladi Tarcizij pred dühovnika, vtegne ročico, da bi prijeto sv. hoštijo. Nedužno anglesko lice njemi je žarelo od veselja.

Dionizij se začüdi i prijazno izpregovori: „Ti si ešče premladi moj sin!“

Skuzice so polejale nedužno ličece i obrazek njemi je postao rdeči, kda odgovori ponižno: „Sv. Oča, ravno moja mladost me bo čuvala; prosim ne odpovejte mi velike česti!“

Želno je stegüvao roke i tak milo proso, da njemi zaistino ne mogeo odpovedati toga sv. posla: povio njemi je sv. hoštijo v beli robec toga ešče zasükno v drugi ovitek i položo Najsvetejše dečkeci na roke.

„Tarcizij pa ne pozabi, kak veliki kinč sam izročö tvojim slabim rokičam. Javni prostorov se ogibaj i vsikdar imej pred očmi, da so svete reči ne za pse i džündži ne za svinje! Ali boš skrbno čuvao sv. Hoštijo?“

„Rajši vmerjem, kak da bi je zdao,“ odvrne i skrbno vtegne sv. reč pod svojo obleko. Z resnim i veselim obrazom se pašči proti vozi, ogible se vsej javni prostorov, vozki vulic i ljudi. Kda je stopao mimo hiše nekše bogate gospe, dovce, njoj se je nedopovedljivo dopao i ga je tak nagovorila: „Počakaj, počakaj, malo dete! Povej, kak ti je ime i kde se držijo tvoji stariši?“

Tarcizij mi je ime i sam siroče brez štarišov, doma pa nemam, zvuin ednoga, od šteroga pa znan, ne čüješ rada.“

Hodi z menov v hišo, da si malo odpo-

Gor. Lendave držali prelepi govor, v šterom so se zahvalili vsem, ki so se trudili olepšati slavnost. Pripisati je zahvalo tudi g. Horvat Jožefi i Leopoldi od Sv. Sebeščana i ništernim deklanam iz cele fare, kiso z tak lepimi rožami krasno okinčale zvone i cerkev i k tomi i g. Olaj Karoli trgovci od Sebeščana, ki so vnogo darivali za kinčanje.

Markišavci. Kmečka zveza napreduje ino vso pošteno delavno ljudstvo v svoje vrste sprejema. Lepoga dneva na večer smo se zbrali pri gos. župani. Prišo je tajnik naše stranke Horvat i drisao v lepom govori delo ino borbo naših poslancov, štero smo vsi z veseljom nanzanje vzeli. Posebno tisto strašno borbo proti kuluki štero (naša?) „Mörska Krajina“ vse naopak zapiše. Sam g. Jonaš Šandor (g'avni kórteš „M. Krajine“) je pred vsemi navzočimi obžalüvaö g. Kühara, šteri se je eden den pred volitvami odao. Naglašüvao je vküp držanje kmečkoga delavnoga ljudstva. Ustanovili smo si tudi odbor K. Z. Predsednik: Perša Števan, podpredsednik: Franko Johan, tajnik: Kerner Kalman, blagajnik: Kumin Franc, odborniki: Balazič Janoš, Drvarič Jožef, Vljaj Ivan i Franko Mikloš.

Odranci. Naša občina je poznana po svojoj poštenosti i delavnosti. I kak takša tudi v drugom ne izostane. Pred nekaj tjedni je mela spravišče naša K. Z. Prišlo je pristašov K. Z. okolik 200 tak, da je hramba nabito puna bila. Od političnoga položaja je poročao tajnik Horvat. Ljudstvo je strašno ogorčeno bilo nad izdajstvom i odskočenjem Slovenskih i Horvatskih demokratov k Pašiči. Ali pomirilo se je, kda je čülo ka tej demokratje slišijo k proti verskoj kapitalističnoj protikmečkoj družbi, štero vodi v Ljubljani Žerjav, v Soboti pa Škerlak i Koder. Smo tudi zvolili novi odbor, ki stoji iz sledečih. Predsednik Antolin Jožef, podpredsednik: Marič Ivan, tajnik: Jerebic Jurij, blagajnik: Hožjan Marko, odborniki: Smodiš Matjaš, Horvat Ignac, Zakoč Matjaš, Horvat Martin, Jerebic Šandor i Horvat Andraš.

Pozdrav pošiljajo svojim starišom, bratom, sestram, prijatelom i deklam. slovenski vojaki, ki služijo pri 2. Bateriji. 4. Britskom Haubičkom divizionj z Arterijskom puki v Nevesinji, Hercegovina. Alojz Gaber, Srđica, Karol Ficko iz Krajne.

Bodonci. Na belo nedelo se je s procesijov sprevajao naš zvon nazaj od farne cerkve Sv. Sebeščana, kama je bic pripelani i bo nastopo po dugih letaj nazaj v službo na svojem starom mestu, štero je duga leta opravlaov v Sebeščanskoj cerkvi. Bodonski r. kat. verniki z veselim srcom čakajo to srečno vüro, gda pa dobijo svoj zvon, šteroga so njihovi očaki dali pred 80 letomi k Sebeščani.

Sv. Šebeštjan. Zavüpni sestanek S. L. S. se je pri nas vršo dne 21. aprila. Predavali so g. Siftar Geza nar. poslanec od pol. položaja. Sestanek je bio obilno obiskan od vrlih Šebeštjanskih farnikov. Na konci sestanka je govoro tajnik Horvat od stanovitosti pri kršćanskoj stranki. Tisti deo govora g. Siftara je dobio največše dopadenje, šteri je posvedoč, ka jedino naša stranka stoji na kršćanskom fundamenti.

I pri toj reči je segno pod dečkovo odevalo. „Toga pa ne, toga pa ne“ odgovori Tarcizij i obrne oči proti nebi.

„Jaz pa ščem znati i videti kakše skrivne reči nosiš;“ dečki se njemi protijo i ga sünjavlejo se pa ta. Ljudje so po cesti postajali i spitalovali, ka je? Videli so dečkca v sredi nesmileni mladencov; stao je s prikrižanimi rokami na prsaj med njimi i vido se njim je nenavadno močen, ar zobston so se zalätavali v njega, da bi njemi strgali, ka je skrivao pod odevalom. Sünjavali so ga i rivali se pa ta, bili po obrazi, ali nikaj so ne mogli opraviti z njim. Méрно je stao v sredi med njimi, za Boga je vse pretrpo, ali svojega džüna pa njim li ne dao.

„Ka denok je, ka ima na prsaj?“ so se spitalovali drugi drugoga, kda ravno Fulvij pride mimo. Stopo je bliže i naednok spoznao Tarcizija, ar ga je vido v katäkombi pri posvečüvanji. „Ka denok ima“ pita ništerni Fulvija

„Kršćanski somar je, ki nese skrivnost,“ pravi, da bi se norca delao; nato pa naglo odide.

Fulvij se je ne šteo brigati za takše malenkosti, vendar je dobro znao, ka je včino s svojimi rečmi; med množino je zbüdo poželenje, da bi vidili te skrivnosti i je spoklačili v blato. Na eden glas so zakričali vsi:

„Se daj, ka neseš!“

„Nikdar ne včinem toga, dokeč sam živ,“ odvrne Tarcizij. Trda pesnica nikšega kovača ga vdai po glavi, da bi skoro vküpspadno. Krv ga začne polevati. Vsi se pršejo v njega; vdarec za vdarcem leti; na ednok so ga vsega skukli, tak da je bil ves v krvi. Moč njemi peša,

Darüvali ali nabrali na Martinišče v dinarah: Na gostüvanji Žizek Martina i Rengeö Marije v Bratönci, nabrao Jožef Füršt 31.50, Ritlop Martin Črensovci, glavni nabirač 358.50, Franc Škoberne Črensovci 10, Čigan Jožef glavni nabirač Sr. Bistrica 75, Bedrnjak Janoš glavni nabirač Dol. Bistrica 95.25, Kotrige Marijine 7. Rad. Odranci 54, Forjan Štefan Melinci 194.25, Šömen Martin M. Polana 5, Horvat Janoš glavni nabirač Trnje 180.25 Matija Farjan Ljubljana 70, Franc Puhan Ljubljana 10, Horvat S. Ignac glav. nabirač Gor. Bistrice 170.50 Din.

Na Martinišče. Župnijski urad Martjanci 100, Gjöreš Janoš odbornik v Martjancih 100, Gumilar Matija iz D. Petanec pa Ciglar Ivan iz M. Petrovec sta nabrala na gostüvanji pri Berdeni-Nemec v Filovcih 30.75, pri Šömen-Domanški, Strehovcih 25, pri Pücko-Klar na Ivanjcih 56.25, prj Horvat-Maučec v Gančanih 50, pri Mančec Štefani 55, pri Benkovič Štefani v Bogojini 38, pri Titan Jožefi v Krogi 35. Dali so: Dokležovsko šköp. društvo 60. Ošljaj Klara iz Filovec 10, gdč. Gregorač, vüčitelica v Bogojini 10, Gasilno društvo na Ivancih 31.50, Bobovec Martin nabrao v Lipovcih 242, plebanoš Vadovič iz Beltinec so dali 150 kg. zrnja. Bog plati jezetrokrat. O le naprej!

M. Sobota. Deca meščanske šole priredi dne 3. maja 1924. ob 8 h. zvečer ino v nedeljo dne 4. maja ob 3 h. popoldne, lepö pravlično igro v treh dej. „V kraljestvu palčkov.“ Osebe so sledeče: Kralj palčkov, 1. kraljev tanačnik 1. isto, Norček vratar 1. stražnik 2. isto. Anica 1. vila 14. palčkov ino 7 vil. Pri drugoj prizoritvi ima šolska mladina znižano vstopnino 3 D. za osebo, drugi pa plačajo navadne cene. K obilnoj udeležbi vabijo prireditelje.

Sramotenje duhovništva. Pred nešternimi dnevi sem se podao na potüvanje v svojo rojstno domovino, da obiščem svoje stariše. Kda sem prišo v M. Soboto na železniško postajo, sem meo še telko časa, da sem stopo tudi v Prekmursko tiskarno i sem si küpo časopisa „Slovenca“, ino naš kršćanski list „Novine“ i ar sem meo čas za odpotüvanje z vlakom, sem stopo tam v gostilno poleg železn. postaje na obed. Naprej si vzemem moje küplene liste i čtem. To se pa tistomi gostilničari zdelo sumljivo, pa se je obrno proti drugim gostom i izgovarjao s tem, da vsi časopisi, (tudi kršćanski) lažejo. S tem je prišo do trga, da je hapo z kunbov napadati duhovništvo, ka so oni krivi svetovne vojne i kak so na frontaj prisiljavali vojaštvo naj, branijo domovino i naj prelevajo krv. Zvün toga je gučao naj šolska deca idö vö z šole, kda pride g. katahet v šolo, zato ka je ne potrebno kršćanskoga navuka deco včiti. Jas sam si zapomno, da v tisto gostilno več ne bom šo na obed. (T e b e d a k j e g o t o v o n e b i o n a f r o n t i . D a č e b i b i o , b i z n a o , d a s o n e j d ü h o v n i k i k o m a n d i r a l i t a m , n e g o č a s t n i k i i p o d č a s t n i k i . D a j B o g p a č n o r c o m p a m e t . T o k r č m o s i p a d o b r o b o z a p o m n i t i . V r .) P o p o t n i k z P r e k m u r j a .

Velika toča je pobila 26. aprila Dobrovnik i gornji del Slov. Krajine, predvsem Andrejce. Drugi den je z dežom šla črčavka v Črensovcih, velika toča v Skakovcih, na Krajini i drugih delh Ravenskoga.

— ali roki sta ešče vedno trdno prbitivi na prsa. Ravno njemi je šteo ništerni strgati Svestvo, kda začne nikša močna roka te razbojnika metati na vse strani, kak snopje. Edni so leteli na to stran, drugi na ono stran od mogočne roke nekšega oficera. Kda si je tak napravo pot dö dečkca, se vrže oficera na kolena i vzame dečkca, kak srba mati v naroče. Po tihoma ga pita:

„Ali si hüdo ranjeni, Tarcizij?“

Dečak počasi odpre oči, s smešom pogleda vojaka i slabim glasom odgovori: „O, Kvadrat ne skrbi za mene, liki za sv. Obhajilo, štero nosim.“

Vojak je z vsem spoštovanjom neseö težko breme; ve je na rokaj ne neseo samo telo mladoga mantrnika, nego z njim vred je neseo tudi krala vsej kralov i Gospoda vsej mantrnikov. Deček je naslono glavico na vajakovo ramo, rokice so pa ešče naprej bile sklenjene na prsaj i čuvala sv. Hoštijo. Nikša gospa ga sreča, se začüdi i ga stavi.

„Ali je ne mogoče“ zakriči „ali je to tisti lep, mladi Tarcizij, šteroga sam vidila pred par minutami? Što je li bio tak neusmileni?“

„Gospa, pogledjte vmorili so ga, ar je kršćenik!“

Gospa pogledtije dečkca; enkrat se šče odprejo njegove oči — njegove lampe se šče ednok nasniejejo, i — nato pa izdehne svojo nezüžno düšico. Iz toga pogleda je zasijalo svetlost sv. vüre; gospa je odišla i postala kršćenica.

Dale.

G. Kolbl Štefani invalidi v Dokležovji. Na Vaš članek v 14. števu. Novin Vam odgovorjam: Objavo sam v Novinaj, ka se naj zglasijo invalidi pri borzi dela v M. Soboti do 10 febr. t. l. ali žao jaz sam več ne mogo pomagati, a r s a m n e j b i o u r a d n i k v e č , n e g o p r i v a t n i k k a k v s i V i d r ü g i i s e m s a m r a d , č e s a m p a l e r . V z r o k t o g a j e b i o , d a s a m t o o b j a v o k a k u r a d n i k b o r z e d e l a i č e b i t o b i o d a l e , b i t u d i d o b i l o 6 i n v a l i d o v p a l e r s t v o , v s i d r ü g i b i p a m o g l i o s t a t i b r e z t o g a , v č i n o s a m p a t o k a k u r a d n i k z a t o , a r s o s e n i š t e r n i i n v a l i d i p r i t o ž i v a l i , k a s o n e j d o b i l i m e s t a ; k r i v i s o b i l i s a m i , z a k a j s o s e n e j p r l e z g l a s i l i (t . j . l a n s k o l e t o) , t o j e v č i n o s a m o e d e n , n e v e m v e č i m e n a , i z M r t v a r j e v e c , k i j e p a p r e k e s n o p r i š o , a r j e d e l o b i l o o d d a n o ž e d r ü g i m , n a s r e č o t u d i 4 a l i 5 i n v a l i d o m , k i m a j o t i s t o p r a v i c o v d r ž a v i k a k v s i d r ü g i , š t e o s a m j i m p o m a g a t i , a n e s a m n j i m m o g o . S a m s a m b i o p r i s i l j e n i t i s i i s k a t k r ü h a n a B e l j e , t u s e d o s t a m u č i t i , d o k e č s a m d o b o p a l e r s t v o . N e z a m e r i t e , k r i v n e s a m — K e r e c F r a n c p a l e r , v P r o s e č k o j v e s i .

Orel v Žižkih. Žižki so od časa oslobodjenja jako napredüvali v vsakšem pogledi. Tü se je ustanovo prvi orlovski odsek, šteri pa je malo časa živo. Ali letos so se naši dečki i moški pa oživili! Prebüdo se je orlovski odsek i se razvija jako lepo naprej. Vseh članov ma okoli 60, pa naraščaja telko. Majo že skoro popolne kroje. Majo redno telovadbo i fantovske večere, šteri so jako lepo obiskani. Pri blagoslavljeni zvonöv v Črensovcih so prvokrat nastopili v krojih. Oni so bili najlepši v procesiji, posebno so se pa vsakšemi dopadnoli naši vrli mladi dečkci Orlič. Le tak naprej, bratje! Bog Vas živi!

Država.

Trojčeti je rodila Veronika, žena Marka Šandviča iz Betine v Dalmaciji.

Slovenska kršćanska društva letos obhajajo 30 letnico svojega obstanka. O keliko dobra so doprinesla i slaboga preperečila v teh letih! Orel, kršč. socialna zveza, zadrüge itd. Keliko so pripomogle slovenskomi ljudstvi. Rodila so se pa ta društva po želi rimskoga pape XIII, Leona i vpelali so je duhovniki po začetniki, dr. Ivani Kreki tudi duhovniki.

Svet.

Velika železniška nesreča se je pripetila na šentgothardskoj železnici v Italiji. Mrtvih je 30, težko hranjenih pa 50.

V pameti se je zmešala žena pokojnoga austrovögrskoga prestolnaslednika Rudolfa, Štefanija.

Domača politika.

Nova vlada, gda to pišemo, ešče ne je sestavljena. Voditele strank ednoga za drugim zove kralj k sebi, se z njimi posvetuje (tanačiva) i po srbskih vüzemskih svetkah, — te tjeđen najmre-zna biti že pride odločitev. Telko je stalno, da se Pašič-Pribičevićövo združjenje maja, sam Pašič je že proti Pribičevići i ka vsi demokratje, ki ne nosijo dr. Žerjavnoga pečata na düši, tudi v Sloveniji že obračajo hrbet verovovražnim demokratom i se podajajo v tabor Davidovičov. Se zna, da naši sobočki demokratje nej so med temi, tej so preveč zapečaćeni.

Obisk v Parizi. Dr. M. Ninčič je odpotüvao v Pariz, kama bödeta potovala tudi kralji kraljica. Vse to pa zato, da se sklene z Francozi neka zveza proti Rusiji na hasek Romunije, ka ta ne bi zgübila Besarabije, štero Rusi nazajžejejo dobiti. Celo to politiko vodi romunska stara kraljica. Naša stranka je proti toj politiki. Zakaj bi mi za Romunijo dali bar samo kapljice krvi!?

Poviškov si je dao splaćati Pašič 50, Pribičević i drugi ministri pa vsaki 40 jezöro dinarov. Tak piše „Pravda“ v Beogradu. — Gladni uradniki so pa dobili po domače povedano figo.

Svetovna politika.

Grčko republiko je priznala Italija i Belgija.

Amerika. Vilsonova demokratska stranka kandidira za amerikanskoga predsednika katoličanca Alfreda Smitha. Proti tomi se jako burkajo proteštanski fašisti iz društva Ku-Kluks-Klan, ki so že več kat. cerkvi oškodüvali.

Nemčija. Tü kandidira više treseti strank.

Slovesnost črensovske fare pri blagoslavljanju zvonov.

Priprave.

Tisti teden po vuzmi je črensovska fara bila spodobna k hišam, štere se pripravljajo na veliko gostovanje. V celoj fari vse je bilo na petah od ranoga jutra do kesnoga večera, da se kem lepše v red postavi ne samo cerkev i njena okolica, nego tak rekoč vsi farniki prenovijo za veliko slavnost, štera de se vršila 27. aprila, na belo nedelo. Švelje, sabolje so trüdnó kimali cele noči pri šivanji. Ja stotinam Orlov, Orličov, ognjegascov i drugih farnikov pripraviti, komi hlače, komi bluz, komi robačo ali kapo, ne je bilo malo delo. A zvršilo se je do nedele vse lepo. Pesmarji, pesmarice so nevtrüdnó požirali note i se včili nove pesmi, predvsem ono krasno četveroglasno: „Pozdravljeni novi zvonovi, štero nam je poslal naš vrlí domačin brat Herman Edšid iz Celja, ki je nigda sam bio imeniten pesmar i goslar v prelepoj Ravenskoj vu fari Tišinskoj, a dober Jezuš ga je pozval k sebi, naj samo njemi na čast igra, speva v lepoj cerkvi sv. Jožefa kak redóvnik misijonar. — (Da bi nam igrao tüdi kak redóvnik v Slov. Krajini kem prle. Vr.) Pravim večer za večerem so se trüdili z našimi vrlimi pesmari i pesmaricami pri vaji pesmi — z ognjegasci iz cele fare pa pri vaji telovadbe i reditelstva g. Lutar Jožef, črensovski nadvučitec. V Žižkih pa je odmevala od zeleničih se ložičov i pasik orlovska himna. Pod vodstvom samoga župana, po vsoj fari i okolici poštuvanoga moža, Štefana Horvata, predsednika orlovskega odseka so se vadili i pripravljali na slavnost Orli i orlovski naraščaj: Orliči. Dečki i možje, i odkrito povemo z največšov pohvalov, ne samo siromaškejši, nego še bogati kmetovje so prišli v cerkev, jo pomagalí zprašiti, zčistiti i okinčati z lepimi vencí, štere so splele dekletke pod lipami sedeč okoli cerkve tak gósto i delajoč tak pridno, kak obletijo včelice na lipo, gda so te pune s cvetjem, s šteroga diši i se čedi sladki med. — Pa kak cerkev, tak se je oplela tüdi Bistrica od pridnih Bistričancov od kapelice notri do črensovske meje, tü pa se je pali začelo novo opletanje, novó kinčenje predvsem od križa pri marofí notri do cerkve. Ta pot si je oblekla svetešnje oblačilo i si je nadevala cmere (korine) bogato na prsi, kak da bi bila svat na imenitnom gostüvanji. Pa bila je. Črensovska fara je služila veliko gostüvanje trem svojim sinovom, ki so se zdali z hižov božov, z farnov cerkevov, služila je veliko gostüvanje trem svojim sinovom, štere je v boj poslala, zama čakala duga leta nazaj — pa te den se je včakala, da so se povrnoili pomlajeni, dorašeni nazaj. Trem svojim novim zvonem je služila gostüvanje, na štero je povabila i Raduhovo bando iz Odranec, Belinec pa k domačim družbanom ognjegascem še brate iz Odranec i Melinec.

I da se dostaja, ka je mladoženec tüdi lepo oblečen, ne pa samo sneha, zato so goreči plebanoš vlč. g. Čačič Jožef, ki so nad vsov tov skrbjov glavno i očinsko skrb nosili, poskrbeli mladožencem tüdi starešine, to je kume ki so mladožence — zvone i njihova kola lepo okusno dali okinčati. Tej so bili velikomi zvoni: Horvat S. Jožef iz Trnja i Horvat S. Ignac iz G. Bistrice; — srednjemi Kolenko Ivan iz Črensovec, malomi pa Bedrnjak Ivan iz Trnja. I tej kumovje so obsipali svoje mladožence z telikimi vencí i rožami, da od njih smo jih niti viditi ne mogli i ne mogli vgoniti, ka vozi te zvone jeli kola ali kaj drugo, ar se je obračalo za konji nekaj samo z vencí i rožami, mesto ruda smo pa tüdi samo vence vidili. — Črensovski priljubljeni župan, ml. Ros Matjaš, ki je v cerkvi lepšao Gospodovo večno prebivališče, tabernakl, je zvüna nje vred devao osemdeset kotrig broječo jahačko četo, z šterov je drugi den vodo prekrasno procesijo do cerkve.

Vse je bilo na petah celi teden, predvsem pa 26. v soboto, vsaka roka je delala, vsaka noga se trüdila po celoj fari pa ešče zvün nje. Drobne ptičice so nam k deli žvrgolele, rožice edna za drugov glavice odpirale i se pontijale: tüdi mene vtrgnite i me vpleste vu venček za slavnost Gospodovo; — dugonogati štrki z poštne strehe pa venomer klepetali, ka de zütra nekše veliko krščenje. I neso se vkanili. Celo troje dece smo krstili, troje velike dece — tri velike zvone. Samo urednikov pav se je vkanó, šteri je noč i den neko nevarnost naznanjao, nevarnost, ka urednik za slavnost ne stanejo z betežne poste i ka de slabo vreme. Vkanó se je, ar g. urednik čeravno so ne mogli pri slavnosti predgati še, kak so jih g. plebanoš oprosili, mogli so se li že z postele stepsti, se udeležiti procesije i meti mali navuk za odvečara, — vremen je pa bilo do poldneva tüdi jako lepo, samo popoldnevi je začela neba petoke skuz prelevati od veselja, ka je tak lepo slavnost vidila. — Gda

je v soboto proti večeri bilo vse v redi v cerkvi i zvüna nje, gda je se dovršavalo kinčenje od bistričke kapele od črensovske farne cerkve, štera je največša v celoj Slovenskoj Krajini, — je začelo grmeti ne na nebi, nego na zemlji. Plaj Jožkova četa je takšo grmlenco napravila pri črensovskom pokopališči i edna druga na Bistrici z možari, — ka se je sunce taki skrilo od straha za goro, male svetle zvezdice pa so priběžale na jasno nebo i radóvedno zvedavale z svojim pogledom na črensovsko farno, ka se bo koli v njej zdaj godilo. A ne smo njim dugo ovadili. Nego z štrebov smo povekšavali v noči pred polnočjov i kak se je svitalo i po noči, naj samo ostanejo na nebi, nam ne zbeži jo i ne dajo mesta oblakom. I gda smo že vidili, ka so nam verne ostale mile zvezdice, smo danici povedali, ta pa svojim sestricam, ka mo obhajali veliko slavnost blagoslavljanja zvonov. Na to noč je od radosti počó prijetn smeh: den 27. aprila. (Dale.)

Resolucije V. katoličanskoga shoda.

Katoličanski shod pripoznavle dozdej izvršeno delo, s šterim se je slovensko zadrüžništvo razvilo kakti najmočnejše v državi v istinsko podporo siromaškejšega ljudstva. Posebno pa pripoznavle dozdejšnje hasnovito delo razširjanja i izobrazbe zadrüžništva, štero je Zadrüžna zveza kakti matca kršćanskoga zadrüžništva zvršavala na vse strani z štampcem i z rečjov.

1. Katoličanski shod naglašá potrebčino, da se ljudstvo pali poprime zadrug i se v toj vzgaja k verstvenoj vküpnosti, posebno pa se naj dühovništvo i tüdi drugi šolani ljudje poprimejo dela za zadrüžno vzgojo i izobrazbo

2. Naj se po mogočnosti v vsakoj fari nastavi hranilnica (šparkasa) i posojilnica rajfajznovoga sistema (kak je pri nas v Črensovcí) za pomoč i napredek kmetištva i za vzgojo k šparavnosti.

3. Nastavljajo naj se blagovne zadrüge, s pomočjov šteri si ljudstvo lahko brez trgovcov (ki majo včasí krivične dobičke) nabavi (prištela) vse potrebčine i spravi v peneze svoje poljske podelke ali izdelke.

4. Med pridelavnimi zadrugami meštrov naj se pomaga nastavljanje posebno takši zadrug, štere skrbijo za zdržavanje, napredek i razvoj domače meštrije (lončarstvo, tkarci, šoštarije itd.)

VI. Od družine i ženskoga pitanja.

1. Katoličanski shod spózna z obžalüvanjom, da so družine istinsko v nevarnosti tak z verstvenoga stališča kak tüdi v njihovom npravnom fundamenti. Ar je družina življenska i naravna (naturna) prvina (začetek), fundament i korenina vsdj družbi i ar propadanje družine pomeni-propadanje vse družbe, zato:

1. pozavla poslance, naj s sklenjavanjom dobri zakonov skušajo vrediti takše verstvene razmere, kakše so potrebne za nastavitev i zadovolen razvoj družine; delajo naj na to, da se s sklenjavanjom zakonov prav posebno varie družine i da vse odpravi, ka nasprotuje življenskim i vzgojnim namencm družine; (verstvo zakona po kršćanskóm mišljenji, verstvo dece, rojene i šče nerojene, pobijanja grešného življenja itd.);

2. čaka od autonomni (občinski i vsej, štere ljudstvo samo zabera) i drugi javni ob'astev i zastopstev pa od verstveni i strokovni (poljedelski, delavski, rokedelski itd.)

družštev, da pomagajo pri deli za dobro biti družin (z družinskimi stanovanji, z preskrbljenjom življenski potrebčin);

3. narača vsem družstvam, posebno prosvetnim (za povčenje ljudstva), da napelajo vse svoje delo na hasak družinskomi življenji i dopunjavlejo cerkveno prizadevanje z odgojov i povčenjom odrasčene mladine po znanstveni naukaj prave skrbi za zdravo i krepko pokolenje, štero odgovarja želan verski navukov i zapovedam;

4. tanačiva šolanim ljudem da pri študirani družabni razmer gledajo posebno na sestavo najbolje naravne (naturne) i začetne družbe štera je družine i iz toga stališča nej zajimlejo vodila pri vrejüvanji drugi družabni razmer.

II. Katoličanski shod ravnotak z žalostjov spoznavle, da je, zavolo nezdravi razmer v človečoj družbi, dober deo žensek odtegnjeni od svojega pravoga i naravnoga (naturnoga) pozvanja i so prisiljene v vse fele pridobitna (meštverske) pozvanja, ka je na velki kvar ženstvi pa človečanstvi poprek, zato:

1. pozdravla vsakše prizadevanje, štero naj včini mogoče ženskam, da se povrnejo k svojim naravnomi, ali konči k prisposodbnim pozvanjom;

2. terja za ženstvo, štero opravla moškóm pozvanjom ednako vredna dela, iste verst-

vene i družabne pravice (ženska volilna pravica, op. Vr.), kak je majo moški;

3. poprek pa terja za ženstvo popuno ednakopravnst i posebnó varstvo z zakoni, štero potrebüje po svojoj naravi.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	330 Din.,
„ žita	310 „
„ ovsa	245 „
„ kukorice	250 „

2. Meso.

govedina	teletina	svinjina
v Zagrebi 1 kg. 24—27 D.	25—29 D.	28—32 D.
v Ljubljani „	21—23 D.	27—29 D.
	27—30 D.	

3. Krma.

Sena m. 50—100 D., slame m. 50— D.

Zagrebečka borza

dne 2. maja 1924.

Amerikanski dolar 1 dolar	K 312 —
Austrijska krona 100 K	K —44
Čeho-Slov. krona 1 K	K 9 20
20 kronski zlat	K 1120 —
Francoski franc 1 frank	K 20 —
Madjar. K 100 (nova em.)	K —30
Švic. fran. 1 fr.	K 56 —
Talijanske lire 1 lira	K 14 —
Zürich:	
Dinar 100 Din.	Šv. frcs 7 095

Mali Oglasi

Razglas. Ministerstvo trgovine i industrije je dovolilo občini trg Veržej obdržavati tri letne **Živinske i kramarske sejme i sicer se vršijo:** 1. na den 6. maja 2 na den 29. septembra (Mi halje sejem) 3. na dan 30. novembra (Andrašev sejem) vsako leto. Po dolgih letih se bodo od sedaj naprej živinski i kramarski sejmí zopet redno zvršili, kakor svoječasnó sicer se vrši prvi živinski i kramarski sejem 9. maja 1924 Živinski sejem bude na občinskih tratah, kramarski sejem pa na glavnom trgi v Veržeu. Živinski sejem je za govedo, konje, svinje, drobnice, na kramarski sejem pa se lahko pripelje blago vsake vrste, poiski pridelki, perutnina, lončarska roba itd. Vsi interesenti naj obišejejo prvi sejem dne 6. maja. Županstvo trga Veržej.

Halo!

Halo!

Pri Weissenstern trgovci v D. Lendavi se

dobijo biciklino novi

i ponücani Puch i Dürrkop, Germania za ženske tüdi, Mašini za štepati Ringschiff i Singer. Gumiji i deli za biciklino po najnižioj dnevnoj ceni.

Što ne verje, naj posküši,

da jako dosta penez prihrani, če küpi:

cement, vapno, deske,

late, tesan les, traverze, pleh, cveke, cementne rove, vse priprave za štüdenca itd. pri

V. BRATINA, KRIŽEVCI pri Ljutomeri.

(Lotmerki.)

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje

dolarje in zlate peneze.

Podpirajte Novine!